

[Rager.]

en for at være det; men naar man selv har meldt sig som vidende noget paa dette Omraade, saa maa vi andre dog bede om at faa klaret, hvad det er, det ærede Medlem ved. Er der igen nogle mystiske Magter, er der igen noget af den Slags, eller er det mon saadan, at vi først skal høre, hvilke Interesser den ene eller den anden formodes at varetage, i det Øjeblik den højtærede Formand har afsluttet Forhandlingen? Kommer saa først Udtalelsen fra Venstres Rækker? Man begynder jo snart at tro, at Partiet, jævnfør det Replikskifte, der fandt Sted i Gaar uden for Forhandlingen, vil til at føre Forhandlinger paa ganske nye Maader.

Jeg vil gerne dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at nu har vi altsaa hørt, at det ærede Medlem ikke kender dette Forslag i Detailler, og derpaa har det ærede Medlem Hr. Drachmann, min nye Meningsfælle, som han selv udtalte, svaret saa udmærket. Jeg er saa glad ved, at det ærede Medlem Hr. Drachmann har erklæret sig enig med mig i mine Udtalelser, at jeg maatte gentage det her. Det er, synes det mig, af megen Værdi, at det ærede Medlem Hr. Drachmann er naaet over til mig. Men det ærede Medlem Hr. Drachmann har altsaa paa dette Omraade saa overordentlig rigtigt tilbagevist det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, og nu kommer det ærede Medlem Hr. Himmelstrup her og vil have Penge ført til Kommunerne, Penge sparet og alt muligt paa Basis af nogle finansielle Betragtninger, som den højtærede Finansminister allerede har imødegaaet.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at hvis det skulde ske, at det ærede Medlem ikke længere fik Lejlighed til at øve sine store Evner i dette Ting, saa er der et Sted, hvor jeg tror, han vilde have Lejlighed til at naa langt frem, det er paa en Skole for Jesuitterpræster. Det ærede Medlem har i Dag vist ualmindelige Evner i den Kunst, som netop de Herrer plejer.

Hans Hansen (Rørby): Jeg stillede det direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, om Partiet Venstre vilde gaa med til en principiel og generel Revision

af Toldloven med Frihandel for Øje. Det ærede Medlem svarede med et Modspørgsmaal: Hvorledes skal dette gøres, og føjede til, at de havde altid været Tilhængere af Nedsættelse af Toldsatserne. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at jeg ved godt, det staar i Programmet, men jeg har aldrig haft Indtrykket af, at de har fulgt deres eget Program paa dette Omraade.

Jeg skal ikke bebrejde Partiet Venstre de mange Gange, de har været paa Toldvejen, for det er jo til syvende og sidst ikke Fortidens Synder, det drejer sig om, men det, det drejer sig om, er, hvad Partiet Venstre vil i Fremtiden. Jeg er ganske klar over, at man ikke, som Forholdene ligger, kan stille Forslag om Ophævelse eller Nedsættelse af Toldsatserne uden Kompensation, men vi har fra Retsforbundets Side ud fra vore Betragtninger stillet et Forslag om at kompensere Tolden med en Grundskyld. Jeg skal ikke her komme ind paa det, men skal der være nogen Mening i Partiet Venstres Program, hvorefter man er Modstander af Told, maa de dog ogsaa være villige til at kompensere Toldskatterne med anden Beskatning.

Det kan jo ikke nytte, at man taler om, at man er Tilhænger af Nedsættelse af Toldsatserne, naar man Gang paa Gang op igennem Tiden har gjort det modsatte i den praktiske Politik og stemt for Forhøjelse af Toldsatserne. Jeg skal ikke her nævne alle de mange Gange, det vilde være let at gøre det, men Partiet Venstre maa ikke paaberaabe sig sine Frihandelstendenser, naar de stadig gaar i modsat Retning uden positivt at ville udtale sig om, hvordan de vil kompensere Toldskatterne; thi uden dette er den Tale om Frihandel hen i Vejret.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann gentog sit Spørgsmaal: Hvad skal vi leve af? Dertil vil jeg sige, at naar der nu, som det blev oplyst af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, i den Oversigt, der foreligger fra Grosserer-Societetet, er Mængder af Toldsatser, der fordyrer Varerne med helt op imod et Par Hundrede Procent, og naar Tolden, som det ærede Medlem Hr. Rager gav Udtryk for, og hvad alle i denne Sal er klar over, i Virkeligheden betyder, at man giver Industrien en Hjemmel, saa de altsaa med Loven i Haand kan indkassere